

at der i spionageparagrafferne 107 og 108 kun sker en nærmere klassificering og en strafskærpelse, men ingen udvidelse af det strafbares område, at ændringerne i §§ 116, 125, 128 og 136 alene indeholder strafskærper, ændringerne til §§ 129 og 141 er rene formaliteter, og at § 134 a overfører til borgerlig straffelov urolovens bestemmelse om straf for urostiftere ved offentlige møder o. lign.

„En rigtig analyse viser altså“, sluttede ministeren sin redegørelse, „at dette lovforslag er en såre beskeden *ajourføring* af vor lovgivning på et desværre aktuelt område; det medfører en række tiltrængte forbedringer i forhold til de gældende bestemmelser, men det indeholder på ingen måde noget brud med den hidtidige retstilstand. Det er ikke revolutionært eller revolutionerende, og det er efter min overbevisning ikke forbundet med nogen større risiko for misbrug end de nugældende bestemmelser.“

I den følgende gengivelse af *lovens indhold* er kun medtaget paragraffer, som enten er nye, eller hvis indhold på mere væsentlig måde adskiller sig fra de tilsvarende bestemmelser i den hidtil gældende straffelovgivning, eller som blev nærmere omtalt under rigsdagsbehandlingen, medens paragraffer, der er helt uforandrede eller kun undergået mindre betydende forandringer, som regel enten er forbigået eller omtalt i korthed. Ved hver enkelt paragraf er anført de *ændringer*, der blev foretaget i folketinget, og som alle var foreslået af justitsministeren og tiltrådt af udvalget, samt de *ønsker* om ændringer, der blev fremsat af et flertal i landstingets udvalg.

Kap. 12. *Forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed.* §§ 98—110 f.

§ 98. Stk. 1. Den, som foretager en handling, der sigter til ved udenlandsk bistand, ved magtanvendelse eller ved trusel derom at *bringe den danske stat* eller nogen del af denne *under fremmed herredømme* eller at *løsrive nogen del af staten*, straffes med fængsel indtil på livstid.